

GÖKKUŞAĞI

Hatice, pencereden yağmurun yağışını seyrediyordu. Yağmur, ne kadar güzel yağıyordu. Çatiya düşen damlalar sanki şarkı söylüyordu. Yağmur damlaları, ağaçların yapraklarını yıkamıştı. Her yer tertemiz olmuştu. Hava, ne güzel toprak kokuyordu. Daha sonra bulutlar dağılmış, gökyüzünde pırıl pırıl güneş görünmüştü. Güneşin ışıkları ağaçların ve çiçeklerin üzerine yansımıştı. Doğa çok güzel görünüyordu. Hatice, bu renkler karşısında çok şaşırdı. Gökyüzüne bakınca gözlerine inanamadı. Kendi kendine, “Bu güzel şey de ne? Üzerinde bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi tane renk var. Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lâcivert, mor.” dedi.

Hatice, bu renklerin ne olduğunu düşünürken bir ses duydu. Bu ses:

-Merhaba küçük kız! Sanırım, benim kim olduğumu merak ettin. Ben gökkuşağıyım. Yağmur yağarken gökyüzünün bütün renklerini toplarım. Gökyüzünü taç gibi süslerim. Sonra güneş doğar. Güneş, beni görmeyi sağlar, dedi. Hatice:

-Gök kuşağı, seni çok sevdim. Her yağmur yağdığında seni bekleyeceğim, dedi.

Haydi soruları cevaplayalım.

Hatice ne yapıyormuş ?

Hatice gökyüzünde ne gördü?

Gökkuşağı nasıl oluşuyormuş?

Hatice gökkuşağı ile nasıl vedalaşmış?

